

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 254-93-33, факс (044) 253-6404
gsu@police.gov.ua
Ідентифікаційний код 40108578

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«15» 08 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сукач Андрій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022000000001125 від 12.11.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

САМОШИНУ Валентину Сергіївну,
02.12.1986 року народження, уродженку
м. Мелітополь, Запорізької області,
українку, громадянку України, з повною
вищою освітою, раніше не судиму,
зареєстровану за адресою: Запорізька
область, м. Мелітополь, бул. 30-річчя
Перемоги, 21/91

про те, що вона підозрюється у вчинення державної зради, а саме: діянні, умисно скоєному громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в умовах воєнного стану, тобто злочині, передбаченому ч. 2 ст. 111 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної

Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно все українським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, згідно міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Деклараціями Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав а також резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), про зміцнення міжнародної безпеки від 21.12.1965 №2131 (XX), про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

24.02.2022 російською федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, через державні корони України в анексованій Автономній республіці Крим, тимчасово окупованих Донецькій та Луганській областях, Херсонській, Запорізькій, Миколаївській, а також інших областях, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе господарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частини вказаної території, що продовжується по теперішній час призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з цим, відповідно до Указу Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом № 2102-ІХ від 24.02.2022, із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року в Україні введено воєнний стан строком на 30 діб, строк дії якого продовжується Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 строком на 30 діб, № 259/2022 від 18.04.2022 строком на 30 діб, № 341/2022 від 17.05.2022 строком на 90 діб, № 573/2022 від 12.08.2022 строком на 90 діб, № 757/2022 від 07.11.2022 строком на 90 діб, № 58/2023 від 06.02.2022 строком на 90, та № 254/2023 від 01.05.2023 строком на 90 діб та № 451/2023 від 26.07.2023 строком на 90 діб.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, у період часу з 27.02.2022 по 07.03.2022 м. Мелітополь Запорізької області захоплено збройними силами російської федерації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією». Згідно зазначеного переліку Мелітопольська міська територіальна громада Мелітопольського району Запорізької області знаходиться у переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованою російською федерацією.

В свою чергу Самошина Валентина Сергіївна, будучи громадянкою України, 06.05.2011 прийняла присягу державного службовця, де присягла вірно служити народові України, суворо дотримуватись Конституції та законів України, сприяти втіленню їх у життя, зміцнювати їх авторитет, охороняти права, свободи та законні інтереси громадяни, згідністю нести високе звання державного службовця, сумлінно виконувати свої обов'язки. Відповідно до наказу № 116-к від 14 серпня 2020 року Самошина В.С. була призначена на посаду провідного спеціаліста Мелітопольського міського відділу Управління ДМС у Запорізькій області.

Так у період часу з 28 травня 2022 року по 01 червня 2022 року, більш точний час встановити з об'єктивних причин не виявилось можливим, Самошина Валентина Сергіївна, перебуваючи на вищевказаній посаді, будучи державним службовцем, прийнявши присягу державного службовця, усвідомлюючи здійснення військової агресії російської федерації, яка розпочалася приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим

вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, переслідуючи свої корисливі інтереси на зайняття посади у незаконному окупаційному органі, добровільно зайняла посаду «спеціаліст ОВМ МВД по г. Мелітополь ГУ МВД росії по Запорожской області, що діє на території Запорізької області, яка на даний час перебуває під окупацією російських військ.

Відповідно до наказу від 13.12.2019 № 940 міністерства внутрішніх справ російської федерації (положення про головне управління з питань міграції міністерства внутрішніх справ російської федерації) головне управління з питань міграції міністерства внутрішніх справ російської федерації являється самостійним структурним підрозділом центрального апарату міністерства внутрішніх справ російської федерації забезпечуючи та здійснюючим в рамках своєї компетенції функцій міністерства по розробці та реалізації державної політики, а також нормативно-правовому регулюванню міграції.

Вказаний орган виконує функції головного підрозділу міністерства у сфері забезпечення. Веде реєстраційний облік громадян російської федерації по місцю перебування та по місцю проживання в межах російської федерації, контролює виконання громадянами російської федерації, орендарями житлових приміщень, посадовими особами та особами, відповідальними за приймання та передачу в органи реєстраційного контролю документів для реєстрації і зняття с реєстраційного обліку громадян російської федерації по місцю перебування та місцю проживання в межах російської федерації, правил реєстрації і зняття громадян рф з реєстраційного обліку по місцю перебування та по місцю проживання в межах рф. Виконує міграційний облік іноземних громадян та громадян без громадянства рф. Оформляє та видає іноземним громадянам та особам без громадянства документів для в'їзд в російську федерацію, проживання і тимчасово перебування в російській федерації. Виконує федеральний державний контроль у сфері міграції. Виконує координаційну діяльність федеральних органів виконавчої влади та органів виконавчої влади суб'єктів російської федерації, участь в реалізації державної програми по наданні сприянні добровільному переселенню в російську федерацію співвітчизників, проживаючих за кордоном, а також контролю за її реалізацією разом з міжвідомчою комісією по реалізації державної програми.

Таким чином, реалізуючи вказаний злочинний умисел, Самошина Валентина Сергіївна, у період часу з 28 травня 2022 року по 01 червня 2022 року, більш точний час встановити з об'єктивних причин не виявилось можливим вступила у злочинну змову з представниками окупаційної влади Запорізької області та надала добровільну згоду на зайняття посади «спеціаліст ОВМ МВД по г. Мелітополь» у незаконному окупаційному органі - ГУ МВД росії по Запорожской області, що діє на території Запорізької області, яка на даний час перебуває під окупацією російських військ, чим порушила присягу державного службовця та перейшла на бік ворога в умовах воєнного стану.

Таким чином, Самошина В.С. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, яке кваліфікується як вчинення державної зради, а саме: діянні, умисно скоєне громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в умовах воєнного стану.

Старший слідчий в ОВС
Головного слідчого управління
Національної поліції України

Андрій СУКАЧ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор першого відділу
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
нагляду за додержанням законів
Національною поліцією України
та органами, які ведуть боротьбу
з організованою злочинністю,
Офісу Генерального прокурора

Іван ДОВБЕНКО

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України Самошина В.С. роз'яснено права підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право

заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС
Головного слідчого управління
Національної поліції України**

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Самошина Валентина Сергіївна**, 02.12.1986 року народження, що проживає за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, бул. 30 річчя Перемоги, 21, кв. 91, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися «25» вересня 2023 року о «15:00» год. в каб. №223 до Головного слідчого управління Національної поліції України, за адресою: м. Київ, вул. Багговутівська, 2.**
для участі у проведенні слідчих дій

у кримінальному провадженні 1202200000001125 від 11.11.2022

в якості підозрюваної.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України
№ 4

Андрій СУКАЧ

«15» вересня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Самошина Валентина Сергіївна**, 02.12.1986 року народження, що проживає за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, бул. 30 річчя Перемоги, 21, кв. 91, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися «26» вересня 2023 року о «15:00» год. в каб. №223 до Головного слідчого управління Національної поліції України, за адресою: м. Київ, вул. Багговутівська, 2.** для участі у проведенні слідчих дій

у кримінальному провадженні 12022000000001125 від 11.11.2022

в якості підозрюваної.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

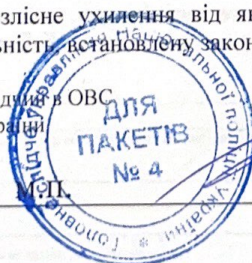
Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України

Андрій СУКАЧ

«15» вересня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Самошина Валентина Сергіївна, 02.12.1986 року народження, що проживає за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, бул. 30 річчя Перемоги, 21, кв. 91, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися** «27» вересня 2023 року о «15:00» год. в каб. №223 до Головного слідчого управління Національної поліції України, за адресою: м. Київ, вул. Багговутівська, 2.
для участі у проведенні слідчих дій

у кримінальному провадженні 1202200000001125 від 11.11.2022

в якості підозрюваної.

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС
ГСУ НПУ України

Андрій СУКАЧ

«15» вересня 2023 року